

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿45﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿46﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَنَا مُحَمَّدٌ وَ أَنَا أَحْمَدُ وَ نَبِيُّ الرَّحْمَةِ

MEVLİD-İ NEBİ

Muhterem Kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin bütün alemlere rahmet olarak gönderdiği Peygamber Efendimiz(s.a.s.)'in bir mevlid-i şerifine daha ulaşmanın haz ve mutluluğunu yaşamaktayız.

Efendimiz'in doğumu, öteden beri mümin gönüllerde sürür, veçhelerde beşâret, lisanda ise;

“Bu gelen ilm-i ledün sultanıdır

Bu gelen tevhid-i irfan kânıdır

Bu gelen aşkına devreyler felek

Yüzüne müştak durur ins ü melek.”

dizeleriyle tezahür etmiştir.

Değerli Kardeşlerim!

İnsanlığın yaratılış gayesini unuttuğu, insani erdemlerden uzaklaştığı, cehalet ve zulmün karanlığının ortalığı kapladığı bir dönemde Mekke ufkundan kainata bir güneş olup doğmuştu Efendimiz. **“Bir müjdeci, bir şahit, bir uyarıcı, Allah'ın izniyle kendi yoluna çağırان bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil”¹** olarak göndermişti Yüce Rabbimiz onu...

O, bir melek olmadığı gibi, sıradan bir beşer de değildi. Yüce Mevla'dan vahyi alan, insanlara anlatıp öğreteni. O; **“Ey örtüsüne bürünen kalk ve anlat.”²** emrine muhatap olmuş, bu kudsi görevi yerine getirebilmek için gecesini gündüzüne katmıştı. Efendimiz bu çileli yolda kınanma, hakaret, itham, boykot ve hicret gibi nice güçlüklerle karşı büyük bir sabır göstermişti. Tıpkı Nebi kardeşleri Yunus, Hud, Salih, İbrahim ve diğerleri gibi.

Kardeşlerim!

Abdullah'ın yetimi, Amine'nin emaneti Halilürrahman İbrahim(a.s.)'in duası ve müminlerin gözbebeği Yüce Nebi, Rabbimizin insanlığa en büyük ikramıdır. Bu hakikat; **“Andolsun Allah müminlere, kendi içlerinden, onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur...”³** ayetiyle duyurulmuştur.

Efendimiz cehlin yerine bilgi ve hikmeti, zulmün yerine hak ve adaleti getirmiştir. **“Ben Muhammed'im, ben Ahmed'im, ben rahmet peygamberiyim”⁴** diyen Kutlu Nebi(s.a.s.); nefret ve kinle paslanan yürekleri, körelmiş vicdanları

muhabbet ve merhametle yeniden inşa ve ihya etmiştir.

Kur'an'ın ifadesiyle O, **“bizim içimizden bize gelmiş”⁵** bir elçidir. ‘İçimizden biri’ olması, O'nun örnekliğinin ve örnek alınmasının da bir gereğidir. O'nun gibi bir kul, O'nun gibi bir evlat, O'nun gibi bir eş, O'nun gibi bir baba, O'nun gibi bir arkadaş, O'nun gibi bir komşu, O'nun gibi bir yönetici olmanın imkânı sunulmuştur bizlere...

Kardeşlerim!

Kerim Kitabımız, Allah'ı sevmenin ve sevgisine erişmenin Resulümüze uymakla mümkün olacağını beyan etmiştir.⁶ Asr-ı Saadetten bugüne değin bütün müminler bu ilahi çağrıya uyarak, gönüllerini Efendimizin muhabbetine adanmışlardır. İsimlerine, düşünce ve davranışlarına, şiir, musiki ve sanat eserlerine kısaca tüm hayatlarına bu sevgiyi gergef gergef nakşetmişlerdir. Efendimizin adını andıkları ya da işittiklerinde salavat getirmeyi ona saygının bir gereği kabul etmişlerdir. Veladet bahrinde; **“Doğdu ol saatte ol Sultan-ı din / Nura gark oldu semavat u zemin”** kısmı okunurken oturmayı edebe aykırı görmüş, sanki Resulullah'ın manevi şahsiyetleri meclisi teşrif edercesine O'nun kudümünü ayakta karşılamışlardır. Aziz Mahmud Hüdayi hazretleri bu teşrife duyduğumuz minnettarlığı ne güzel dile getirmiştir: **“Kudümün rahmet u zevk u safadır Ya Resulallah / Zuhurun derd-i uşşaka devadır Ya Resulallah.”**

Kardeşlerim!

Efendimize sevgimiz O'nu çok iyi anlamak, getirdiği mesajı benimsemek ve hayatımıza aktarmakla tezahür etmelidir. O'nun bizzat Rabbimiz tarafından meth u sena edilen ahlakını örnek alabildiğimiz, merhamet, şefkat, adalet, hoşgörü ve daha nice güzel vasıflarını ilke edinebildiğimiz, kısacası bizler de O'nun gibi canlı birer Kur'an haline gelebildiğimizde Resulümüze sevgi ve bağlılığımızı göstermiş olacağız.

Yüce Mevlamız, gönlümüzden Efendimizin sevgisini hiç eksik etmesin. Bugün bu kutlu mabedi dolduran siz kıymetli cemaatimizin mevlid kandilini tebrik ederken, Habib-i Kibriyanın manevi huzurunda kemal-i edeple deriz ki:

“Ey velâdeti yeryüzünün baharı, insanlığın bayramı olan, gönüller sultanı, canda canan Yüce Resul! Sizi tanımış ve size iman etmiş olmaktan dolayı biz, erişilebilecek en büyük nimete ermenin idrakiyle Rabbimize sonsuz hamd ve sena ediyoruz. Ruhu tayyibenize gönül dolusu salat ve selam olsun. Allahümme salli alâ seyidina Muhammed..”

1. Ahzab, 33/45-46

2. Müddessir, 74/1-2

3. Al-i İmran, 3/164

4. Müslim, Kitâbul-Fedâil, 126

5. Tevbe, 9/128

6. Al-i İmran, 3/31

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü